

Eskadersegling Turkiet 29/9 – 11/10 2014

Under flygplansvingarna breder den turkiska kusten ut sig. Vi, deltagarna i eskader två, har ett intensivt dygn i Istanbul bakom oss, när vi nu går in för landning på Dalamans flygplats.

Orhaniye

Efter en vådlig bussfärd över bergen kommer vi fram till Orhaniye, där båtarna ligger. Det är alldeles kolsvart, när vi letar oss ut på bryggorna och hittar våra båtar samt träffar de sex andra, som också skall segla denna eskader, dvs. totalt 34 personer. I vår båt, Balthasar, skall vi samsas åtta personer på en liten yta, men vi löser fördelningen av hytterna, är överens om att sallad är bästa lunchmaten och delar in oss styrbord- och babordslag för att sköta frukost och lunch. Liksom de flesta andra avslutar vi kvällen med öl och macka på restaurangen.

Väckta av tupparnas galande sticker vi nästa morgon nyfiket upp ansiktena ur ruffen och spanar in det vackra landskapet runt viken. Frukosten intas på restaurangen medan eskaderledaren Gunnar Hejde berättar om de kommande dagarna. Då vi kan komma iväg redan under eftermiddagen, kommer vi att ha en dag till godo längre fram. Medan båtarna går igenom, ägnar sig delar av besättningen åt att bunkra i den lilla minimarketen längst in i viken. Vi får tag i det mesta och det som eventuellt är slut, fixar butikens personal på något sätt fram. Varorna levereras till båtarna med en liten tuff-tuff-båt.

Dirsek

Efter lunch startar vi motorerna och ger oss av. Väl ute ur bukten möts vi av lagom segelvind och alla båtarna sätter segel. Vi får en fin kryss, veckans bästa skall det visa sig, mot vår första hamn Dirsek. Längst in i en skyddad vik ligger en restaurang och vi förtöjer vid bryggan nedanför. Samtliga båtar lyckas backa in till kajen och restaurangägaren hjälper oss med de fasta linorna. På kvällen äter vi alla tillsammans på den lilla restaurangen och vi häpnar över hur man lyckas laga till så mycket god mat under så primitiva former. Hit finns inga elledningar utan en liten stånkande generator står och går bakom byggnaden för att ge ström. I kvällens mörker är det lätt att ta fel och i vår båt erbjuder sig någon att ta ner kaffepannan, vilken visar sig vara en av winscherna på rufftaket!!!

Vi vaknar när solen stiger över bergskanten, badar i det kristallklara vattnet och ser på när det bakas bröd i en vedeldad ugn nere på bryggan. Himlen är blå och molnfri, vinden obefintlig, så det blir motorgång.

Sügüt

Ove Thorin i vår båt fungerar också som eskaderledare. För honom är 11-kaffet viktigt och han anropar varje dag de andra båtarna och påminner om detta samt berättar, vilka goda kakor han fått till kaffet. Via två badstopp och lunch med det goda brödet från Dirsek anländer båtarna till Sügüt, en liten by längst in i en vik. Gunnar har här kontakt med en pensionerad engelsklärare, som ordnar en utflykt till ett närbeläget varv, där man bygger gületbåtar, traditionella turkiska segelbåtar i trä. På detta varv bygger man världens hittills största gület - 144 meter lång och beställd av den ryske oljemiljardären och Chelseaägaren Abramovitj. Båten är kölsträckt och spanten färdiga, men just nu ligger arbetet nere. I andra hallar byggs även gületer av mera normal storlek. Vår guide visar oss även sin moské, innan det är dags att åka tillbaka till båtarna och inta kvällens middag på restaurangen vid bryggan, som effektivt lyses upp av blå undervattensstrålkastare.

Kumlu Bükü

Åter en fin morgon och havet ligger som en spegel. Idag har vi en längre etapp framför oss, så vi startar för motor och hoppas på vind längre fram på dagen. När vi rundar det turkiska fastlandet mot den grekiska ön Symi, ser vi något som liknar en svallvåg längre bort. När vi kommer närmare förstår vi att det är delfiner som hoppar. Tyvärr får dem inte riktigt nära vår båt, men vi ser deras blänkande ryggar i solljuset. Så småningom ankrar alla eskaderbåtarna i en skyddad vik bakom en liten ö för lunch och bad. När vi lättat ankar kommer vinden och flera segel åker i topp. Tyvärr går det alltför långsamt framåt, så efter en stund blir det motorgång igen fram till dagens mål Kumlu Bükü Yacht Club. När vi närmar oss, ser vi en gigantisk motorbåt vid bryggan och Balthasar anvisas plats bredvid denna. Motoryachten "M" har en modern design, ser närmast ut som ett upp- och nervänt marint fartyg. Via Google tar vi reda på att den är till salu för 7 400 000 €, men då den inte tar mer än 8 gäster, bestämmer vi oss för att den inte är värd pengarna och att vi nog har det bättre vi åtta på Balthasar! Vi solar oss i glansen av jättestor båten och spanar på gästerna så gott det går. Middagen intar vi på Kumlu Bükü Yacht Club alldeles nere vid stranden under palmläder. Tyvärr är maten inte lika fin som miljön, varför nödprovianten i form av knäckebröd och Kalles kaviar får mätta de ännu hungriga i vår båt.

Ekincik

Dagens mål är Ekincik och färden dit går i brist på vind för motor. Vi håller nog ut för det markerade militära området och ankrar så småningom i en vik omgiven av höga berg. Vinden är oberäknelig, kommer och går från olika håll och vår båt driver runt. Precis när lunchen är färdig börjar vi driva mot en liten turkisk utflyktsbåt. Ägaren ställer sig på fördäck och säger åt oss att ta det lugnt, han håller ifrån och vi ska fortsätta äta. Vi får t.o.m. smaka på utflyktsbåtens lunch – en god köttgryta. Ombord på båten finns schweiziska familjer och barnen vill gärna se hur det ser ut på en segelbåt. Alltså klättrar de över till vår båt och går på guidad tur under däck. Så många sovrum! Ett kök! Och toa! Förundran är stor! Med hjälp av en tamp i land klarar vi oss en stund till, men sedan är det dags att gå tvärs över viken och angöra anläggningen i Ekincik. Några vackra stenhus klänger längs sluttningen ovanför de fina bryggorna och längre upp finns restaurangen My Marina. Ikväll skall det bli gemensam fördrink på kajen och i väntan på att detta ska ta sin början, får vi syn på två getter som klättrar på det branta stupet ovanför restaurangen. Hur är det möjligt för dessa djur att ta sig upp längs en närmast lodrät bergsvägg? Teleobjektiven åker fram och de svartvita djuren fotas. Det blir en underbar kväll på My Marinas terrass med god mat och vacker utsikt över bukten.

På väg mot Sarsala

I närheten av Ekincik ligger den 8 km långa, berömda Istuzustranden, där havssköldpaddorna lägger sina ägg och vi börjar med att gå in nära stranden och följa den. Här finns få spår av mänsklig verksamhet och stranden ser helt öde ut. Framåt eftermiddagen närmar vi oss

Skopea Limani, bukten söder om Göcek. Just nu firas den muslimska festen Kurban Bayrami och de flesta turkar är lediga några dagar. Därför är det också väldigt många båtar i alla vikar och svårt att hitta bra ankringsplatser. Ove, som tidigare seglat i detta område, visar oss några speciella platser i bukten såsom ruinerna av ett gammalt bad, som Cleopatra sägs ha besökt, och den fina viken Kapi Creek med en restaurang längst in. Här kommer hamnkaptenen ut i sin gummibåt och vill ha in oss till bryggan. När vi berättar att vi redan har förbokats i Sarsala, skakar han bekymrat på huvudet och berättar, att vi kommer att få sällskap av ca 150 ryssar, som kommer att festa hela natten. Något oroad beger vi oss mot Sarsalaviken och lägger till. Resten av bryggan fylls snabbt på med den ena ryska segelbåten efter den andra. De deltar alla i Volvo Russian Sailing Week, vilket innebär att besättningarna under en vecka genomför olika seglingar längs den turkiska kusten med målgång i Marmaris på fredagen. Uppe i pinjeskogen ligger den lilla restaurangen, där scenen med blinkande discoljus redan är uppbyggd. Vi förbeställer vår mat och går sedan i samlad trupp till vårt långbord vid strandkanten. Överallt står bord dukade och gästerna väller in. Det är helt obegripligt hur man klarar av att laga mat till så många människor i det lilla köket och dessutom får vi alla vår mat samtidigt. När vi i mörkret söker oss ner till våra båtar, tar vi sikte på det ormbö med linor, som en av våra båtar, Instant Zero, lyckats fånga på draggen tidigare under dagen och nu samlat ihop på bryggan. Det ryska partyt fortsätter ännu en stund, men vi blir knappast störda utan sussar gott en ny dag till mötes.

Kas

Redan vid 6 ringer klockan och Ove och Thomas går upp för att göra klart för avgång. Idag skall vi ta oss till Kas drygt 52 distans bort. Efter någon timma vaknar resten av besättningen och kommer upp i lagom tid för att få uppleva den magiska soluppgången över det nästan 2 000 meter höga berget Babadag. Inte heller idag är det någon vind, och medan motorn tuffar på längs den bergiga kusten, äter vi en god frukost. Vi passerar den långa ödsliga stranden vid Pantara, även den en hemvist för havssköldpaddorna, och ankrar i en fin vik strax innan Kas. Gunnar har naturligtvis en bra kontakt här också – ägaren till Smiley's restaurang nere vid gamla hamnen fixar allt för oss. Vilken service! Vi får inte bara en god och trevlig middag där; han bjuder på drinkar senare på kvällen och levererar färskt bröd till båtarna på morgonen.

Kas är en mycket trevlig stad med fina vita hus, som klättrar uppför sluttningarna. Här finns mysiga gränder, fina konsthantverksaffärer, parker och öppna torg, där turkarna blandas med turister i kvällsvimlet. Ute mot havet ligger en liten välbevarad grekisk teater. Från de höga bergen bakom hoppar skärmflygare och dessa landar nere på kajen. Förskräckta tittar vi på vid landningarna och har svårt att förstå, hur de undgår att trassla in sig i båtarnas master och vant.

Kalkan

Eftersom vi kom iväg en dag tidigare än planerat, finns tid att göra ett extra stopp. Dagens etapp är kort, så vi har gott om tid att flanera runt i Kas innan vi ger oss iväg. Det fina vädret håller i sig och det blir ett långt badstopp innan vi når staden Kalkan, som likt Kas klänger på en sluttning ner mot en vik. Här finns möjlighet att följa med på en utflykt till den antika staden Xanthos, som återfinns på UNESCO:s världsarvslista.

Cold Water Bay

Vår färd tillbaka upp efter kusten fortsätter och Balthasars besättning väntar otåligt på att det äntligen skall komma lite vind. Så småningom gör vi ett försök att segla, men Ove, motorbåtsägaren, kollar i sin dator och konstaterar att vi kommer att komma fram kl. 23. Snart åker seglen ner igen och motorn startas.

Dagens mål är Cold Water Bay och på vägen dit tittar vi in i viken med restaurang vid Karacaören samt passerar genom det vackra sundet bakom ön Gemiler Adasi med sina bysantinska ruiner. Väl framme i Cold Water Bay får vi god hjälp av personalen och ankrar alla båtarna tillsammans nära den lilla stranden. Viken har fått sitt namn av att det finns en kall källa längst in och i det klara, något svala vattnet svalkar vi av oss efter en lång dag till sjöss. Småbåtar cirklar runt i viken och erbjuder pannkakor, grönsaker, frukt och bröd. I vår båt finns Åge och Kajsa, som tillbringar höstarna i Alanya, och nu visar Kajsa oss prov på hur man prutar i Turkiet. Efter en lång förhandling har vi fina tomater och wienerbröd till morgondagens 11-kaffe. Besättningen på Instant Zero kommer senare efter att ha gjort dagens välgärning. De hjälpte två engelska ungdomar i en liten motorbåt in till hamn efter att dessa fått bensinstopp och inte visste var de var.

För att komma till restaurangen uppe på berget sjösätter vi gummijollarna och lyckas alla ta oss torrskodda i land trots att det föll några regndroppar strax innan. Högt över viken sitter vi sedan och njuter av härliga grillrätter tillagade på en enkel kolgrill. Efter den korta regnskuren har himlen klarnat och en stor fullmåne belyser vägen ner till vattnet och hjälper oss åter till båtarna.

Fethiye

Denna morgon väcks vi av åsnor som skriar. På väg mot dagens mål Fethiye gör vi en avstickare längs den fantastiska stranden i Ölüdeniz, ofta beskriven som Turkiets finaste. Den består av en lång gyllene sandstrand och en lagun, där båttrafik är förbjuden. Från det höga berget Babadag ovanför stranden väller det ut skärmflygare. Vi räknar till minst 30 på väg ner mot stranden för landning. Via badstopp vid en ö utanför når vi staden Fethiye, som med sina 85 000 invånare, är den största orten vi besöker. Här råder en helt annan puls än i de hamnar vi tidigare angjort. Vi får plats vid en exklusiv mindre marina. Några njuter av anläggningens faciliteter, andra tar en promenad in till centrum, shoppar och besöker den lokala fiskmarknaden, där man själv kan välja ut sin fisk och få den tillagad på valfri restaurang i omgivningen. Långt in i Fethiyes hamn får några av oss syn på en stor havssköldpadda, som lugnt simmar runt inne bland båtarna. Fantastiskt!

Kaya Köy

Nästa morgon ordnas en utflykt till den märkliga ruinstaden Kaya Köy. I kusttrakterna bodde tidigare både greker och turkar, men som en följd av uppror i slutet av första världskriget, beslöt man 1923 i Lausanne att genomföra ett utbyte av nationaliteter. Ca 1 200 000 greker flyttade till Grekland och 400 000 turkar kom därifrån till Turkiet. Kaya Köy hade en grekisk befolkning på ca 2 000 personer och när invånarna gav sig av, blev staden en spökstad med ca 400 husruiner och flera kyrkor och kapell. Vid en paus på restaurangen ger dess ägare oss en livfull beskrivning av staden och berättar, att man nu skall auktionera ut en tredjedel av området i utbyte mot att staden restaureras.

Mot Göcek

Tillbaka i båtarna ser vi bergen försvinna bakom mörka moln, det blixtrar runt sluttningarna och vinden ökar snabbt. Vi beslutar att avvakta tills ovädret dragit förbi och ger oss sedan iväg mot slutmålet Göcek. När det så småningom klarnar, uppenbarar sig en mäktig bergskedja med solbelysta, höga bergstoppar bakom oss. Viss förvirring uppstår, när vi skall angöra marinan i Göcek och hitta rätt ställe för att tanka diesel och tömma septitankarna. Till slut ligger i alla fall de fem Sunsailbåtarna förtöjda vid bryggan.

Eskadern avslutas med en lång och välsmakande måltid på restaurang Blue, där vi alla kan summera våra dagar till havs. Visserligen blev det en seglingseskader med mycket lite segling, men de allra flesta var nöjda med det som varit. I det fina vädret hade vi fått njuta av soldränkta dagar, spegelblankt hav, ljumma medelhavskvällar, intressanta utflykter, välsmakande turkisk mat, massor av bad och fin gemenskap. Ett stort tack till eskaderledarna Gunnar och Ove, som planerat och genomfört denna eskader, där vi deltagare fått uppleva och se så många fina och intressanta platser längs Turkiets kust.

Text: Kristina Neldén

